

Bestemmelsen kunne eventuelt formuleres således: »Danske statsborgere, som under den tyske besættelse som søfarende har været interneret eller tilbageholdt i mindst 6 måneder i udenlandsk havn, og deres efterladte er berettigede til ydelse efter bestemmelserne i dette afsnit på samme måde som fastsat i § 1 a.«

Erstatningsrådet skal i denne forbindelse pege på, at der for rådet har foreligget et antal tilfælde omhandlende danske søfolk, der efter den 9. april 1940 havde begyndt sejlads i allieret tjeneste, men som på grund af, at de ved Frankrigs kapitulation havde befundet sig i fransk havn i selve Frankrig eller i franske besiddelser i Nordafrika, var blevet afskåret fra at fortsætte i allieret tjeneste, og som yderligere i en række tilfælde var blevet underkastet frihedsberøvelse eller tilbagehol-

delse, dog af betydelig kortere varighed end for Shanghai-søfolkene.

Erstatningsrådet har i sådanne tilfælde meddelt dispensation efter erstatningslovens § 64, stk. 1, således at tilfældene kunne behandles efter erstatningslovens § 1.

Erstatningsrådet skal pege på, at det, såfremt det under hensyn til det foreliggende lovforslags intention findes hensigtsmæssigt at indsætte en ny bestemmelse som foreslået i erstatningsloven, burde overvejes at udforme det tidsmæssige krav således, at eventuel sejlads i allieret tjeneste kunne sammenlægges med efterfølgende frihedsberøvelse eller tilbageholdelse.

I så fald burde det dog muligvis overvejes at øge det tidsmæssige krav fra 6 måneder til 12 måneder.

På Erstatningsrådets vegne

N. E. BANK-MIKKELSEN

K. Kampmann